

עמ"ת 44669/09/15 - מדינת ישראל נגד איתמר קדם,, יליד 1981

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 44669-09-15

30.9.2015

מדינת ישראל נ' איתמר קדם

בפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

מדינת ישראל

העוררת

ע"י ב"כ עו"ד מפקח איימן סאלח

נגד

איתמר קדם,
יליד 1981

המשיב

ע"י ב"כ עו"ד יהלי שפרלינג

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום קריות (כב' השופט **מר נאסר ג'השאן**) מתאריך 27.9.2015 בתיק מ"ת 34141-09-15.
2. נגד המשיב ושניים אחרים (מוטי ושלומי) הוגש כתב אישום, בתיק פ' 34122-09-15, ולפיו הנאשם החזיק בתאריך 7.9.2015, ביחד עם שני חבריו הנזכרים, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 859 ג', שלא לצריכה עצמית. בכתב האישום מואשם אפוא הנאשם בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ובעבירת קשירת קשר לבצע פשע.
3. הסם המסוכן נתפס במכונית, בה נסעו המשיב וחבריו. המשיב היה זה שנהג במכונית בעת המעצר.
4. לצד כתב האישום הגישה העוררת בקשה להורות על הארכת מעצרו של המשיב וחבריו, עד תום ההליכים נגדם. במקביל הוגש כתב אישום נפרד נגד מעורב נוסף בפרשה.

5. בית משפט קמא, אשר סקר באופן מפורט את הראיות שנאספו, מצא, כי עוצמתן של הראיות לכאורה שנאספו נגד המשיב היא חלשה. לאחר שבית המשפט שמע את הוריו של המשיב, החליט בית המשפט לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. החלופה שנקבעה, היא מעצר בית מלא בבית הוריו של המשיב, בבית שאן, ובפיקוח ההורים ואשתו של המשיב. כמו כן חייב בית המשפט את המשיב לחתום על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪, וכל אחד מהמפקחים, שנקבעו לפקח עליו, חויב לחתום על התחייבות עצמית בסך 7,500 ₪.

6. בערר שלפני מלין בא כוח העוררת על קביעת בית משפט קמא, כי הראיות לכאורה נגד המשיב אינן חזקות דיין, כדי להצדיק את מעצרו עד תום ההליכים. בהקשר זה סבור בא כוח העוררת, כי הדוקטרינה של "ההחזקה התכופה" חלה על המשיב, במיוחד לאור העובדה שקיימים להחזקה התכופה חיזוקים שונים. בא כוח העוררת הוסיף וטען, שקיימת עילה סטטוטורית להארכת המעצר, ובנוסף לכך, הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, לרבות כמות הסם שנתפסה במכונת בה נהג המשיב, מלמדות על מסוכנותו. באשר לחלופה שנקבעה סבור בא כוח העוררת, שאף אם היה מקום להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, הרי שהחלופה שנקבעה אינה חלופה ראויה. לעניין זה מצביע בא כוח העוררת על כך, שהחלופה נקבעה בסביבתו הטבעית של המשיב, והמפקחים שנקבעו הם "מפקחים מגוננים" (ושאלתי את עצמי - ואיזה הורים לא יגוננו על בנם?).

7. לעומת טענות בא כוח העוררת, טען בא כוח המשיב, שאין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא. לטענת בא כוח המשיב חזקת "ההחזקה התכופה" נסתרה במקרה זה, הן לאור הנסיבות הכלליות, המלמדות על כך שהמשיב הוזמן לנהוג במכונת מבלי שידע שבנהיגתו הוא מקדם עסקת סמים בין אנשים אחרים, והן משום, שמעורב אחר בפרשה, הודה במפורש, כי הסמים שלו.

8. לעניין קיומן של ראיות לכאורה:

אכן מתקיימת בעניינו של המשיב הדוקטרינה של "ההחזקה התכופה". כפי שטען בא כוח העוררת, יש נסיבות המחזקות דוקטרינה זאת, כגון, שתיקתו של המשיב בחלק מחקירתו וסירובו לענות על שאלות פשוטות, כמות הסם שנתפסה במכונת, ומיקומו של הסם במכונת. מאידך, יש הודאה בשלב זה של אחד המעורבים, כי הסם המסוכן שלו, והודאתו מתיישבת עם העובדה, שהוא היה זה שרקם את העסקה עוד לפני שהמשיב היה בתמונה, ועוד כאשר המעורבים העיקריים חיפשו נהג למכונת, כדי שיסיעם לנהריה. הנהג שנמצא בסופו של דבר היה המשיב.

מכל מקום, לאור התמונה הכללית, המתקבלת מחומר הראיות, מתעורר ספק מסוים בשאלה, האם המשיב היה שותף לקשר לרכוש סמים מסוכנים, ואם היה שותף, מתי נכנס לתמונה השותפות. עוד נראה לכאורה, שמבין המעורבים בפרשה, ארבעה במספר, חלקו של המשיב הוא החלק הקטן ביותר.

כעולה מטענות בא כוח העוררת, הבסיס הראייתי העיקרי נגד המשיב היא "ההחזקה התכופה", החזקה לה היו שותפים מספר אנשים, שאחד מהם אף הודה שהסמים המסוכנים שלו הם. מדובר אפוא בראיות נסיבתיות בעיקרן, וכמו בית משפט קמא, אף אני סבור, שככל שהדברים נוגעים למשיב, קיימת חולשה בראיות הלכאוריות.

9. עילת מעצר:

ההלכה היא, שאדם המבצע עסקאות בסמים מסוכנים, אין לשחררו לחלופת מעצר, שכן חלופת אינה מאיינת את יכולתו להמשיך ולעסוק בסחר בסמים מסוכנים.

ואולם, הנני סבור כי הלכה זו אינה חלה על המשיב במקרה שלפני. הראיות הלכאוריות, הקושרות את המשיב, אינן מצביעות על כך שמדובר במי שעוסק בסחר בסמים מסוכנים, ומעורבותו של המשיב בפרשה שלפני היא לכאורה בכך, שהתבקש לנהוג במכונת ולהסיע את חבריו למקום בו קיבלו לידם את הסמים המסוכנים. בשלב זה קשה לקבוע מה המשיב ידע ומה לא ידע על מה שאמורים חבריו לעשות בעת הגיעם לעיר נהריה, שם קיבלו את הסמים לידיהם.

על כן, בנסיבות המקרה שלפני, וככל שהדברים אמורים במשיב, חרף קיומה של עילת מעצר מכוח החוק, לא הייתה מניעה שבית המשפט ישקול את שחרור של המשיב לחלופת מעצר.

10. חלופת המעצר:

בית משפט קמא התרשם לחיוב מהוריו שחל המשיב, אשר הוצעו לשמש לו כמפקחים, ואין לדעתי כל מקום להתערב בכך. אף לטענה כי החלופה נקבעה בסביבתו הטבעית של המשיב אין לדעתי נפקות במקרה שלפני, שכן אין ראיות לכך שהמשיב עסק בעיסוקים פליליים כלשהם בסביבתו הטבעית.

על כן, אין מקום להתערב בחלופת המעצר שנקבעה על ידי בית משפט קמא.

11. הערובה שנקבעה:

בית משפט קמא חייב את המשיב לחתום על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪. הנני סבור, כי ערבות עצמית אינה ערבות שיש בה די כדי להבטיח את קיום תנאי השחרור לחלופת המעצר שנקבעה.

על כן, בנסיבות העניין, הנני סבור, שיש לחייב את המשיב להפקיד סך 10,000 ₪ כתנאי לשחרורו מהמעצר, וזאת במקום הערבות העצמית שנקבעה.

12. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחליט כדלקמן:

(א) הנני דוחה את הערר, כפוף לכך, שבמקום שהמשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪, כתנאי לשחרורו, המשיב יפקיד סך 10,000 ₪ במזומן בקופת בית המשפט.

(ב) הסכום הנ"ל יופקד על ידי המשיב, עוד לפני שישוחרר לחלופת המעצר, בקופת בית משפט השלום קריות, שם מתנהל התיק העיקרי.

(ג) שני הקלסרים המכילים את חומר החקירה, הוחזרו לידי ב"כ העורר.

ניתנה היום, י"ז תשרי
תשע"ו, 30 ספטמבר
2015, והודע בפומבי.
י' כהן, שופט
סגן נשיא